

SZÍNHÁZAK

Kamra

ELŐADÁSOK GALÉRIÁK HÍREK ÍRÁSOK MŰSOR ÉPÜLET IGAZGATÓSÁG TÖRTÉNET

2008/2009

2007/2008

2006/2007

2005/2006

2004/2005

2003/2004

Alekszandr Ivanovics Vvegyenszkij
Ivanovék karácsonya

Fordító: Baka István

Szereplő: SZIRTES ÁGI, LENGYEL FERENC,
FEKETE ERNŐ, ELEK FERENC,
TAKÁTSY PÉTER, PELSŐCZY RÉKA,
MÉSZÁROS BÉLA, JORDÁN ADÉL,
KOVÁCS LEHEL, PÁLMAI ANNA,
MÉSZÁROS PIROSKA e.h.

Munkatársak:

A hangfelvételen közreműködő zenészek: Gallai Judit, Kaszanyitzky András, Molnár Piroška, Solti Árpád, Celeng Mária, Virág Emese

Köszönettel tartozunk az alábbiaknak:

Dr. Szőke Katalin, Bíró Nurilla, Pjotr Bagrov, Alekszej Baklanov, Papp Sándor, Détári Géza, Dr. Hetényi Zsusa

Rendező: GOTHÁR PÉTER**Díszlettervező:** GOTHÁR PÉTER**Jelmeztervező:** KOVÁCS ANDREA**Dramaturg:** MORCSÁNYI GÉZA**Zene:** FEKETE GYULA**Maszk:** VARGA-JÁRÓ ILONA,
CSÍKSZENTMIHÁLYI BERTA**Munkatárs:** KATONA GÁBOR, ERŐSS TAMÁS,
TÓTH LÁSZLÓ**Munkatárs:** CZAKÓ KLÁRA, VÉGH ATTILA,
PETŐ JÓZSEF**Munkatárs:** HORVÁTH JÓZSEF, WIRTH TAMÁS,
IGNÁC ÉVA**Munkatárs:** PINTÉR MÁRIA, HÉRICZ ANNA,
MÉSZÁROS LÁSZLÓ**Munkatárs:** TÚRI FERENC, TÓTH HAJNALKA**A rendező munkatársa:** TÓTH JUDIT

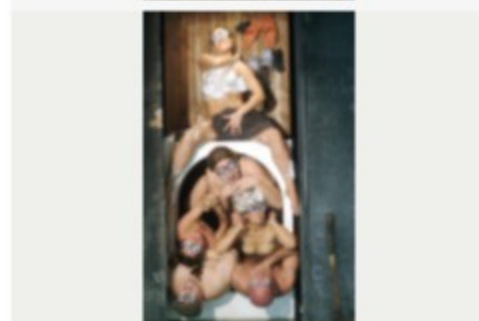
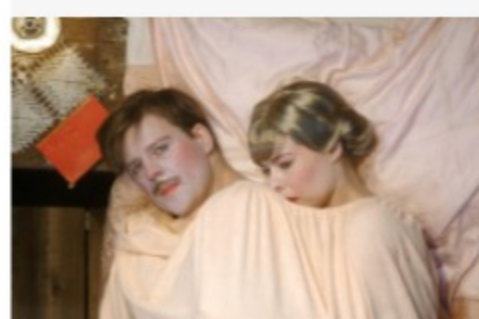
A XX. század 20-as, 30-as éveinek orosz abszurd szerzőjét, Vvegyenszkijt hazájában is csak nemrégiben fedezték föl. Az Ivanovék karácsonyát az orosz abszurd irodalom alapvető művének tartják azok, akiknek módjukban állt megismerkedni ezzel az irodalommal. Alekszandr Vvegyenszkij életrajzából a következő tények ismertek: 1904-ben született Szentpéterváron, apja hivatalnok. 1921-ben beiratkozik a petrográdi egyetemre, de tanulmányait nem fejezi be. Futurista költőként indul, az irányzat egyik fiatal reménységének tartják. 1926-ban ismerkedik meg Zabolockijjal és Harmsszal, s megalakítják az OBERIU – Reális Művészet Egyesülete – csoportot. 1926-ban még mindig a képzelt szabadság bűvöletében élve, néhány huszonéves író és költő megalakítja Leningrádban az OBERIU – Reális Művészet Egyesülete – csoportot. A költészet és a próza megújításán kívül különösen a színház és a színpad lehetőségei izgatják őket; nyilvános fellépéseket, 'happeningeket' terveznek, próbáikat Malevics Iparművészeti Intézetében tartják. Az OBERIU fénykora az 1928-as év. Ekkor jelenik meg brossúra formájában deklarációjuk, melyben kifejtik művészetfelfogásukat. Baloldali művészekként határozzák meg magukat, ami nem politikai önmeghatározást jelent (az oberiusok különben is lázadó módon apolitikusak), hanem az akkor már üldözött baloldali művészet (az avantgárd) nyílt vállalását. 'A művészetnek saját logikája van amely nem rombolja szét a tárgyat, de segíti annak megismerését.' az OBERIU a 'reális művészet' jelszavát szintén polemikusan, a realizmussal vitatkozva veti fel: 'A világot kezünk munkát végző mozdulatával érzékeljük, a tárgyat megtisztítjuk régmúlt idők elenyészett kultúrájának szennytől.' 1930-ban végérvényesen betiltják az OBERIU tevékenységét. Az oberiusokat ezután Szamuil Marsak, a szovjet ifjúsági irodalom atyja veszi védőszárnyai alá. A csoport betiltása után Vvegyenszkij is gyermekverseket ír. 1932-ben tartóztatják le először, és Kurszkba száműzik, de bizonyos idő után kiengedik. 1936-ban Harkovba költözik, s ott él 1941-ig, amikor újra letartóztatják, és a táborba menet, útközben pusztul el. 1956-ban rehabilitálják. Vvegyenszkij írásainak túlnyomó része kéziratban maradt fenn. 1980-ban az USA-ban adták ki addig összegyűjtött műveit. Eddig előkerült művei: néhány szabad versben írt „hosszú vers”, több dramatikus jelenet, például a Minyin és Pozsarszkij (1926) és az 1931-ben íródott Ivanovék karácsonya.

A vvegyenszkiji abszurd központi kérdése az idő. A rabságot az ember számára az idő jelenti, mert megismeréséhez az eszközei – a nyelv és a logika tökéletlenek, inadekvátak. A tárgyak és az állatok azonban mintha szabadok lennének az időtől: „arra gondoltam, miért van az, hogy csak az emberi szó van alávetve az órának, a percnak és az évnek, ám a ház, az erdő és az ég mintha az idő mongoljai lennének, hirtelen szabadságot kaptak”. E logikát követve a nyelv abszurditása a rabság, a szabadsághiány kifejeződése.

Az Ivanovék karácsonyának is egyik „főszereplője” a idő. A darab „cselekménye” a születéstől a halálig tart: Karácsony lévén, Krisztus születésétől a Puzirjov (vagy Ivanov?) család tagjainak nyílt színen történő egymás utáni haláláig.

Bemutató: 2007. 11. 28.

GALÉRIA

• KAMRA

